

L'Escorxador

En 1826 es va constituir l'Ajuntament de Poble Nou de la Mar, municipi que va sorgir de la unió del Cabanyal, el Canyamelar i el Cap de França, fins llavors barris de la partida de Sant Tomàs de València, i es va annexionar a la ciutat el 7 de juny de 1897.

La seu de l'Ajuntament de Poble Nou es trobava en este edifici, que, a més, fou escorxador municipal, pròxim a l'antic mercat del Cabanyal, situat a la plaça del Dr. Lorenzo La Flor.

Fou encarregat per l'Ajuntament de València a Luis Ferreres Soler a causa de la falta de capacitat de l'escorxador municipal de Guillem de Castro, i es va construir amb esta finalitat l'any 1910, incloent-hi una zona d'habitatge en la part superior.

En 1957 es va utilitzar com a magatzem de la policia municipal i és en l'època dels 80 quan este edifici municipal, previst en un primer moment com a casa de la joventut, es destina per a ús per part de col·lectius socials, primer per a la societat Amics de la Pau i després per a la plataforma ciutadana Salvem El Cabanyal, des d'on s'ha treballat per la revitalització, rehabilitació i conservació del patrimoni del barri.

L'any 2020 va ser rehabilitat i ampliat per encàrrec del Servei de Patrimoni Històric i Artístic de l'Ajuntament de València per a ser destinat a arxiu i centre d'interpretació del barri, amb la finalitat que continga la memòria històrica del barri.

Esta reforma és un clar exemple de com rehabilitar un edifici mitjançant un projecte integrador, símbol d'una lenta recuperació d'este barri valencià emblemàtic, i conjugar el seu passat amb les necessitats d'ús actual.

Es compon d'un cos principal de doble altura amb coberta a un aiguavés i una part posterior semicoberta on romania el bestiar fins al seu sacrifici.

La façana està resolta, en planta baixa, mitjançant una porta gran d'accés amb llinda corba que marca l'eix central de l'edifici; este queda ressaltat amb un espejament fingit de carreu coronat per un escut en relleu de la ciutat de València; a banda i banda hi ha dos buits simètrics, dels quals només se'n conserva un.

En planta alta es disposen quatre finestres iguals i una porta balconera amb parapet, probablement d'una intervenció, posterior.

L'entrepilastra la decoren unes peces geomètriques, com a ressalt, coronades per una motlura. Un ràfec sobre una cornisa dentada remata l'edifici.

L'escorxador, abans de la intervenció. Fotografia: Els colors de la terra.
<https://tempsarts.cat/arts/wp-content/uploads/2021/11/escorxador-original-els-colors-de-la-terrajpeg-el-temps-de-les-arts-1024x768.jpg>

Detall interior actual de l'edifici. Font: https://www.fotografadearquitectura.com/wp-content/uploads/2022/05/escorxador_36.jpg

Una altra imatge de l'edifici abans de la rehabilitació. Font: <https://www.flickr.com/photos/ajuntamentdeValenciaprensa/32083253367/in/photostream/>